Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

Cause creandorum ex hoïbus deorum.

Plato.

Liber Tully de diuinatione.

Mundus Sabbati dies Septenarij nūs.

q̃ longe ab ĩmortalitate remota sint: ut docuimus in prioribus libris &
iuuno docebimus: ut appareat solam esse iusticiam: que iutam hoī pareat
eternam. & solum deum: qui eterne iute pmiũ largiatur: Nam illi
qui suis mentis ĩmortales facti esse dicuntur Qua nec iusticia nec iu
la in his veri fiut iurtutis. non ĩmortalitatem sibi sed mortem peccatis ac
libidinibus quesierunt: neq; celeste premium sed inferna supplicia
meruerunt: que pendent simul cum his omnibus. qui eos coluerut:
Cuius iudicij propinque tempus ostendam: ut & iustus merces digna
soluatur & pena merita impijs irogetur: Plato & multi alij phorũ: cũ
ignorarent originem rerum: supremũ q; illud tempus: quo mũdus es
set esset effectus: multa milia seculorum fluxere dixerunt: ex quo hic pulcer
rimus mundus extiterit ordinatus: secuti fortasse caldeos: qui ut Ci
cero tradit in libro de diuinatione primo quadraginta septuaginta milia
annoz monumentis complexa se hire deliruit: in quo se: quia posse ar
gui non putabant: liberum sibi crediderunt esse mentiri: Nos autem quos
diuine lre ad sciam ueritatis erudiunt: principũ mũdi finemq; cogno
uimus: de quo nunc in fine opis disseremus: qm̃ de principio in secũdo li
bro explicauimus: Sciant igitur phi: qui ab exordio mũdi seloz milia
ciuiant nondum sextum milesimũ annũ esse conclusum: Quo niũ
completo consumationeq; fieri: nece sit: & hi humanarũ rerũ statũ. in
melius reformari cuius rei argumentum prius enarrandũ est: ut ra
tio eluceat: Mundum deus & hoc rerum natura admirabile opus:
sicut archanis sacre scripture continetur: sex dierum spacio consumauit:
diemq; septimum quo ab opibus suis requieuerit: sanxit. Hi aut
dies sabbati. qui lingua hebreorum a numero nomen accepit: Vide sep
tenarius nūs legitimus ac plenus est: Nam & dies septem sunt. quibus
per uicem reuoluts orbes conficiuntur annorum: & septem stelle. que
non occidunt & septem sideri: que vocantur errantia: quaz discur
sus. & incõmodes cursus motus rerum ac temporum varietates efficere
creduntur: Ergo quoniam sex diebus cuncta dei opa perfecta sunt p sex li
sex id est sex milia manere in hoc statu mundũ nece est: Dies ii. mag
nus dei mille annorum circulo terminatur: sicut indicat prophia: q
dicit: Ante oculos tuos domine mille anni tamq̃ dies unus. & sicut
deus sex illos dies in tantis rebus fabricandis laborauit. ita & religio eius
& veritas in his sex milibus annoz laborer nece est multa prevalente.
atq; dominante. Et quoniam rursus perfectis opibus requieuit septimo
die: eumq; benedixit: nece est: ut in fine sexti millesimi anni malitia